REVISTA
DEL
CENTRE DE LECTURA

ANY VII. —— REUS, 15 DE GENER DE 1926 —— NUM. 144.

Index-numbers de Reus

Per a la Secció d'Estudis Socials
del CENTRE DE LECTURA.

I

Hi ha una labor a realitzar a Reus, que si no pot ésser qualificada de imprescindible, encara que modesta, ningú segurament no li regatejarà el títol d'útil. Ens referim a la formació de l'índex numèrics reusencs del cost de la vida. Es sabut que arreu del món existeixen en nombre considerable aquests índex, els quals, de consegüent, tampoc manquen a Espanya, on, a més dels que publica la Cambra de Comerç i Navegació de Barcelona i potser algún altre que no coneguem, des de l'any 1921 tenim, a instàncies de l'Institut Internacional d'Estadística i de la Societat de les Nacions, com a oficial i per a confrontacions internacionals, els de l'antic Institut Geogràfic i Estadístic.

Però aquesta circumstància no minva la conveniència de fer els índex de Reus i ni almenys la minvaria la més favorable de la continuació dels que basats en preus a la menuda publicava el Museu Social de Barcelona. En primer lloc, perquè els índex citats es refereixen a cotitzacions a l'engrós (excepte per a Madrid i Barcelona, de les quals ciutats l'Institut dóna també els de detall) i per bé que existeix analogia entre les dues classes de preus, de fet els índex llurs no poden representar-se per línies paral·leles i ni que ho poguessin ésser correrien a la mateixa distància de la bàsica del preu a l'engrós totes les representatives dels preus al detall de cada poble, car factors diversos—diferències en el cost del transport, peculiar organització comercial dels distints nuclis econòmics i fins de cada ram de negoci, etc.,—ho impedeixen, ço que fa que els índex numèrics dels preus a l'engrós no serveixin per a obtenir amb precisió els de detall i per tant resulti més convenient per als usos locals els d'aquests encara que no fos sinó per estalviar adaptacions d'uns a altres preus, subjectes a fàcils errors per càlcul gairebé inevitablement deficient de les correccions a fer. En segon terme, perquè tant els productes com la quantitat d'ells que entren en el consum general, difereixen molt segons

els pobles, i el no tenir en compte aquest factor—com no s'hi té en els índex d'engrós o generals—portaria a deduccions errònies en voler-los aplicar com a patró del cost de la vida a un poble qualsevulga en particular.

La utilitat que atribuim a uns *index-numbers* de Reus, no es específica, sinó la general o pròpia d'aquesta mena de registres superada per l'aventatge de tenir una aplicació més precisa a les necessitats locals per haver estat la seva formació més ajustada a elles que uns index de caràcter més ampli.

En efecte, la primera condició exigida a uns index per a que puguin servir de base ferma, sigui a la pura especulació, sigui a l'aplicació pràctica, es la de que mereixin general i plena confiança, no solament en el sentit de què el procediment emprat per a obtenir-los s'ajusti a la tècnica pròpia d'aquests treballs, si no que, a més, mereixi aquella confiança per haver estat elaborats per persona o institució no suspecta de perjudicis ni de ulteriors mires inconfessables. Cal només pensar, per a convindre-hi, en que una base errònia o deficient desvirtuaria tots els càlculs en ella fundats i que l'aportació de dades inexactes conduïria fatalment a deduccions falses. I si el primer és en certa manera evitable mitjançant una formació pública de la base, el segon exigiria un control continu o una rectificació impossibles de realitzar sense doblar inútilment la feina.

En cercar una institució que gaudeixi de les esmentades garanties s'ha de prescindir ineludiblement de les entitats o corporacions més obligades moralment a la tasca, però que per llur pròpia naturalesa poden suscitar desconfiances que malgrat no fossin mai justificades sempre serien fatals per a llur obra. Es per aquesta raó que la Cambra de Comerç i Indústria o qualsevulga associació de caràcter patronal, igual com una d'obrera, deuen ésser excluïdes, i que procedint així per eliminació s'arribi a concloure que els únics elements autoritzats serien una comissió mixta patronal-obrera, potser la Delegació local del Treball, i la Secció d'Estudis Socials del CENTRE DE LECTURA. Oferint el primer els inconvenients de no ésser organisme ja constituït i de la natural dificultat de constituir-lo i el segon el de que és posible que no encaixés en l'encasillat oficial en que viu, resta com a institució més indicada l'esmentada Secció, no sols pel que acabem de dir sinó perque pot estar exempta de les desconfiances al·ludides, per què la tasca entra de plé dintre els objectius socials que persegueix, perque compta amb elements competents i aptes per a fer-la i perque trobaria en el seu sí mateix els materials que han d'integrar-la.

Són aquests els motius que ens han mogut a fer una crida a la citada Secció invitant-la a formar els *index-numbers* de Reus; i com no ens creuriem en situació de dirigir invitacions al treball si no començavem per donar exemple, a titol de col·laboració espontània exposarem en un segon article algunes consideracions sobre la qüestió de que tractem.

J. CACHOT TORROJA